

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὰ κατ' ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός
καὶ εἶνε προπληρωταί δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτερ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ Ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἔναντι Χρυσοπηλαγωγίας

Περίοδος Β'—Τόμ. 6ος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἰουλίου 1899

Ἔτος 21ον.—Ἀριθ 30

ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ANDRÉ LAURIE]

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 236)

Κατόπιν, εὐχρησטיμώτερος ἀπὸ τὴν ἐπι-
σχυλίαν τῆς ἑξεραινήσεως, ἐπέστρεψε μὲ
τὸ μικρὸν ἐκεῖνο δεξιόμα, τὸ ὅποιον καὶ ἐ-
πέδειξεν εἰς τοὺς ἄλλους. Ὅλοι συνε-
φώνησαν ὡς πρὸς τὴν σπουδαιότητα τοῦ
εὐρήματος. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁμοῦς τὸ
εὐρήμα αὐτὸ δὲν εἶχε κημιάν σημασίαν
διὰ τοὺς φυγάδας, καὶ μετὰ δέκα λεπτά
ὅλοι τὸ εἶχον λησμονήσῃ.

Ὁ Γεράρδος ἐνεθυμήθη πάλιν
τὸ λουτρόν του, καὶ ἀνακαλύψας
ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ μίαν
φυσικὴν λεκάνην, σχιζομένην ἀπὸ
δύο μεγάλα καὶ ὠραία δένδρα, ἔ-
σπευσε πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἐ-
ξεδύθη καὶ ἔπεσεν εἰς τὸ νερόν.
Ἐνῶ μετεκινεῖτο κολυμβῶν, προ-
σέκρουσεν ἀποτόμως ἐπὶ σκλη-
ροῦ τινοῦ ὄγκου ἀκινήτου, τὸν
ὅποιον ἐξέλαβε κατ' ἀρχάς ὡς
βράχον προέχοντα τῆς ἐπιφανείας
τοῦ ὕδατος. Ἀλλ' ὁ νομιζόμενος
βράχος δὲν ἦτο ἡ τεράστιος ρι-
νόκερος, τὸν ὅποιον δὲν ἠύχαρι-
στησε καθόλου ἢ οἰκειότητος αὐτῆ
τοῦ κολυμβητοῦ. Τὸ φοβερόν θη-
ρίον ἐστράφη, ἐχασμήθη, ἀνοίγων
ὀλακλήρον τὸ βάραιον τοῦ στόμα-
τός του, τοῦ φρικωδῶς ὠπλισμέ-
νου, καὶ ἐκινήθη ἑτοιμὸν νὰ ὀρ-
μήσῃ κατὰ τοῦ παρεϊσάντου.

Ἐντρομος ἀπὸ τὴν συνάντησιν,
καὶ περισσότερον ἀκόμη ἀπὸ τὸ
θέαμα τοῦ βαράθρου ἐκείνου, τοῦ
χαίνοντος μεταξὺ διπλῆς σειρᾶς
ἀστραπτερῶν ὀδόντων, ὁ Γεράρδος
δὲν τα ἔχασεν, ἀλλ' ἐκολύμβησε
ταχύως πρὸς τὴν ὄχθην. Ἡ πάλῃ
θὰ ἦτο εἰς ἄκρον ἄνισος, καὶ εἰς
τὰς περιστάσεις αὐτὰς ἡ φρόνησις
εἶνε τὸ καλλίτερον ὄπλον.

Τὸ ζῶον ὁμοῦς, ἐρεθισθὲν ἀπὸ
τὴν θέαν τοσον σπανίου θηράμα-
τος, τὸν ἠκολούθησεν, ἐνῶ τὸ ὀ-
διάρ ἐξέπεμπεν ἀρροῦς ὑπὲρ τὴν

τερατώδη κεφαλὴν του. Ἦδη ὁ ἀτυχῆς
κολυμβητῆς ἠσθάνετο τὸ ὕγρον του χυῶ-
τον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδός του, ὅτε μὲ
τελευταίαν προσπάθειαν ἔφθασεν εἰς τὴν
ὄχθην καὶ ἐρρίφθη ἐπὶ τῆς ἄμμου. Τὴν
στιγμὴν ἐκείνην κατέφθασε καὶ τὸ θη-
ρίον, ἐπάτησε τὴν ξηρὰν, καὶ μὲ τὴν
κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, ὤρμησε κατὰ
τοῦ ἀντιπάλου του, ὡς μανιώδης ταῦρος.
Ὁ Γεράρδος, βλέπων ὅτι ἦτο χαμένος
πλέον, μὲ ἓν ἐναστικτὸν κίνημα ἀνεγερ-
θεὶς, συνέλαβε διὰ τῶν δύο χειρῶν στερεὰ
τὸ ἐπὶ τῆς τερατώδους ρινὸς τοῦ θηρίου

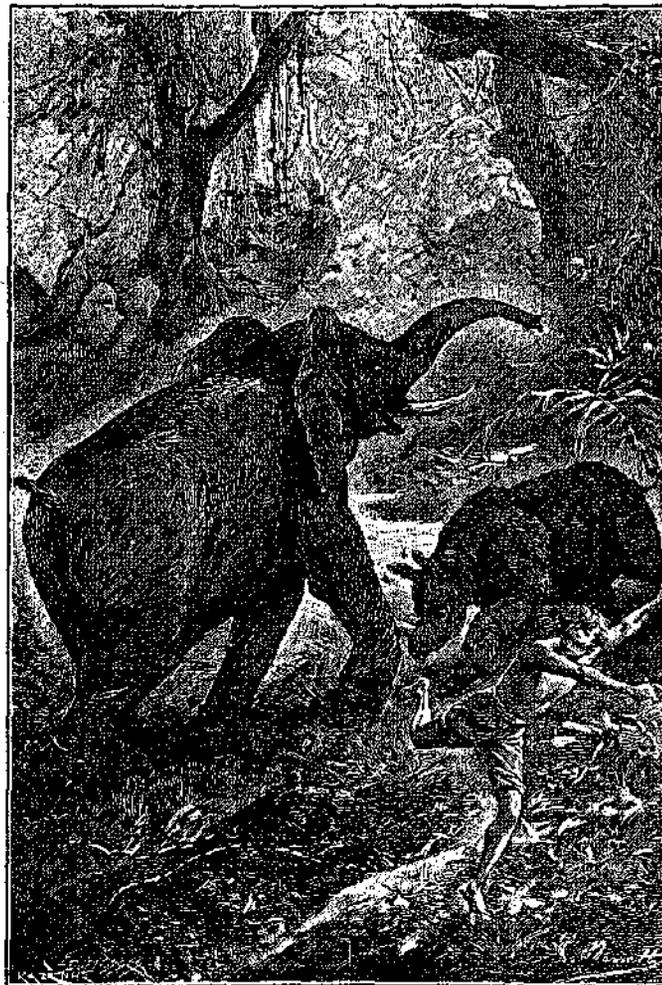
κέρατον. Ὁ ρινόκερος τὸν ἀπετίναξεν ὡς
πτερόν, ἀλλ' ἐκείνος στραφείς ἐπιτηδείως,
εὐρέθη ἐπὶ τῶν ὕγρων νώτων τοῦ θη-
ρίου· τὸ ὅποιον, παράφορον ἐκ τοῦ ἀπρο-
σδοκῆτου αὐτοῦ φορτίου, ἤρριψε νὰ τρέχῃ
ἀσκόπως, πληττον τὸ ἔδαφος μὲ τοὺς
πόδας του καὶ γεμίζον τὸν ἀέρα μὲ τοὺς
μικηθμούς του.

Ὁ Γεράρδος, στερεῶς προσκεκολλη-
μένος ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ θηρίου καὶ
σφίγγων αὐτὸ μὲ τὰς κνήμας του, ἄφρα-
να τον παρασύρη, φωνάζων εἰς τοὺς
φίλους του νὰ προφυλαχθοῦν, καὶ ἑτοι-
μος νὰ πηδήσῃ εἰς τὴν

γῆν, μόλις θὰ ἐβλεπε
τὸ θηρίον νὰ διευθύνε-
ται μὲ τὴν τυφλὴν του
ὀρμὴν, ἐπάνω εἰς κα-
νένα κορμὸν δένδρου,
ἔπου θὰ συνετριβετὸ ἀ-
φεύκτως.

Τῷ ὄντι, μόλις εἶδε
τὸν κίνδυνον ἐπιχειμέ-
νον, ἐγλύστρησεν ἐπι-
δεξιῶς μέχρι τῆς γῆς,
ὑπολογίσας ὅτι ἡ κε-
κτημένη ταχύτητος τοῦ
θηρίου θὰ το ἔφερεν
ἀκόμη μακρὰν. Τοῦτο
καὶ συνέβη πράγματι.
Τὸ ζῶον, μὲ τὴν ὀρ-
μὴν, τὴν ὅποιαν εἶχε,
δὲν ἠδυνήθη νὰ στα-
ματήσῃ, καὶ προσέ-
κρουσε μὲ τὸ ρύγχος
του ἐπὶ τοῦ κορμοῦ ἐ-
νὸς δένδρου μὲ τὴν
δύναμιν, ὡστε ἔρρηξε
κραυγὴν φοβεροῦ πό-
νου. Τὸ κύπημα ὁμοῦς
δὲν ἦτο θανάσιμον. Ἡ-
στράφη πάλιν καὶ ὤρ-
μησεν ὡς κεραυνὸς κατὰ
τοῦ ἀντιπάλου του.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην
ἐπλησίασεν ὁ Γολιάθ.
Μὲ τὴν προβοσκίδα ἀ-
νωρθωμένην, μὲ τὰ ὠ-
τα ἀνοφωμένα, μὲ τοὺς
ὀφθαλμούς αἰματηρούς,

« Ἐπὶ τινὰ λεπτὰ ἡ πάλῃ ἐτηκολούθησεν ἐπική. » (Σελ. 242, στήλ. α'.)

τὸ μαστόδου κατέφθανε πρὸς βοήθειαν τοῦ Γεράρδου. Πρὶν ἢ ὁ ρινόκερως ἀντιληφθῆ τὰ συμβαίνοντα, ἀνετράπη κατὰ γῆς καὶ εὐρέθη ὑπὸ τοὺς τετραστίους πόδας τοῦ ἐλέφαντος, ὑπερέχου ἐν τῇ ὀργῇ του καὶ τῇ παραφορᾷ. Ὁ ρινόκερως ἀνήγειρε τὴν κεφαλὴν καὶ ἐδάγκασε τὸν Γολιάθ εἰς τὸ στήθος. Ὁ Γολιάθ ὅμως δὲν ἔπαυσε νὰ τον κτυπᾷ ὑπὸ τοὺς πόδας του. Ἐπὶ τινὰ λεπτὰ ἢ πάλῃ ἐξηκολούθησεν ἐπιπῆ, προκατακλισμαιῖα, ὑπὸ τὰ ὄματα τῶν ἐντρομίμων μαρτύρων, οἱ ὅποιοι ἐνόμιζον ὅτι κερραϊσκαντο εἰς σκηπὴν τινὰ τῆς προϊστορικῆς ἐποχῆς τοῦ κλαυθροῦ μας. Ἦκούσαντο οἱ κριγμοὶ τῶν θραυομένων ὄστων, τὸ ἀσθματικὸν φύσημα τῶν δύο θηρίων, διακοπτόμενον ἀπὸ μυκηθμοὺς λύσεως· τὸ ἔδαφος ἔτρεμεν ὑπὸ τοὺς πόδας των, μεγάλαι σταγόνες αἵματος ἐκκλιθῶσαν τὴν κίτρινην ἄμμον.

Ἐπὶ τέλους ὁ Γολιάθ ἐνίκησεν. Ἐξέταίνα τὴν προδοσίδα του καὶ ἔρρηξεν ὀξεῖαν, θριαμβευτικὴν κραυγὴν, προσκαλῶν τοὺς φίλους του νὰ ἴδουν τὸ τρομερὸν θηρίον, τὸ ὅποιον, μὲ τὸ στήθος κατασκαρραγμένον, τὸ κρανίον χαλινόν, ἐξέπνευε μὲ σπασμοὺς ἀγρίας ἀγωνίας.

Ὁ νικητὴς ἦτο βαρέως τραυματισμένος καὶ αὐτός. Δαγκαμένος εἰς τὸ στήθος καὶ τὴν προδοσίδα, κτυπημένος μὲ τὸ κέρατον εἰς τὸν πόδα καὶ τὴν κοιλίαν, εἶχεν αἰμορραγίαν ἀκράτητον. Ἡ Κοραλία κλαίουσα, ἔσπευσε νὰ τον ἐπιδέσῃ· ὁ Γεράρδος ὅμως, φοβηθεὶς μήπως τραμάξῃ ἢ ἀδελφῆ του ἀπὸ τὴν θέαν τῶν τραυμάτων, ἠθέλησε νὰ λάβῃ μόνος τὴν φροντίδα αὐτῆν. Ὁ Γολιάθ, τρέμων ἀκόμη δόλοκληρός, εἰδείκνυε τὴν χαρὰν καὶ τὴν ὑπερηφάνειάν του μὲ μικρὰς, ὀξείας καὶ ἀλλεπαλλήλους κραυγὰς. Μετ' ὀλίγον ὅμως κατελήθη ἀπὸ πυρετόν. Ἦναγκάσθησαν ἐπομένως νὰ διακόψουν τὸ ταξεῖδι των, μέχρις ὅτου ἤθελε βελτιωθῆ ἢ κατὰστασις του.

Ἀποκοιμισμένος τώρα πᾶσαν ἄλλην τροφήν, ὁ ἐλέφας ἤρχισε νὰ φαίγητῃ μεταξὺ τῶν δένδρων, καὶ ἐπὶ τέλους ἀνεύρεν ἐν θαμνοειδῶς δεινυλλίον, μὲ μικρὰ φύλλα, τὰ ὅποια ἤρχισε νὰ τρώγῃ ἀπλήστως. Φαίνεται, ὅτι τὸ ἐνστικτὸν του τῷ ἔλεγε, ὅτι εἶχε θεραπευτικὰς ιδιότητας τὸ δεινυλλίον αὐτό.

Ὁ Γεράρδος ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ ἐκ περιέργειας τὴν γεύσιν τοῦ φυτοῦ. Τὸ ὄρε πικρότατον. Σκεφθεὶς, ὅτι τὸ φυτὸν θὰ ἦτο ἀντιπυρετικόν, ἀνάλογον πρὸς τὴν κίαν, ἐφρόντισε νὰ πάρῃ ὀλίγους κλώνους μαζὶ του.

Παραδόξως ὁ Γολιάθ, ὁ ὅποιος τόσον ἄλλοτε ἠυχάριστεῖτο εἰς τὴν συναστροφὴν τῶν φίλων του, εἰαίνετο τώρα ὡς νὰ ἐντρέπετο, διότι ἦτο ἄρρωστος. Ἐπεζήτησε τὴν μόνωσιν, καὶ χωρὶς νὰ πομακρύνεται πολὺ, εἶδεν εἰς αὐτοὺς νὰ

ἐνοήσων, ὅτι ἡ ἐπιθυμία του ἦτο νὰ διέλθῃ τὰς ἡμέρας τοῦ πυρετοῦ του ἐν ἡσυχίᾳ. Τὸν ἀφῆσαν ἐπομένως νὰ κάμῃ ὅπως ἤθελε.

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐνεφανίσθη πάλιν, προφανῶς ἐν καταστάσει ἀναρρώσεως. Ὁ πυρετὸς εἶχε πᾶσῃ, τὰ τραύματά του ἦσαν καλλίτερα, καὶ τὸ ὄλον του εἰδείκνυεν ὅτι ἦτο πρόθυμος νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν πορείαν. Ἐξεκίνησαν λοιπὸν πάλιν, ἀλλὰ σιγὰ-σιγὰ τώρα, διατρέχοντες μόλις εἰκοσι χιλιόμετρα τὸ ἡμεροῦνκτιον. Ὁ Γεράρδος, ἐκ πικρᾶς πείρας πλέον, ἐφρόντισε νὰ ποφεύγῃ εἰς τὸ ἐξῆς τοὺς ἀγῶνας μὲ τὰ θηρία καὶ τοὺς κροκοδείλους, οἱ ὅποιοι ἐπλημμύρου ἀναριθμητοὶ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ.

Ἐν τούτοις ἡ ὑγεία τοῦ Γολιάθ εἶχε προσβληθῆ καίριως. Ὅχι μόνον ἔχασεν ὄλην τὴν προτέραν του ζωηρότητα, ἀλλ' ἤρχισε καὶ ν' ἀδυνατίξῃ ἐπισποητῶς. Ὁρεξιν δὲν εἶχε πλέον, τὸ δέρμα του ἠλλοιωθῆ, τὰ μάτια του ἦσαν κοκκίνα, ἡ φυσιογνωμία του μελαγχολικῆ. Οἱ ταξιδιώται περίλυποι, ἐνόμιζον ὅτι διέβλεπον εἰς τὴν κατάστασιν αὐτῆν τοῦ Γολιάθ, τὴν «ἀμελέτητην», μίαν νόσον τῶν κτηνῶν τῆς Ἀφρικῆς, κατὰ τῆς ὁποίας οὐδὲν δύναται νὰντιτάξῃ ἡ κτηνιατρικῆ. Ἦ νόσος αὕτη προσβάλλει κυρίως τοὺς ζῴπους καὶ τοὺς ἡμίονους, οἱ ὅποιοι καταλαμβάνονται ὑπὸ ἀγρίας πρὸς τὴν τροφήν, ὑπὸ πυρετοῦ, ἰλιγγίων καὶ ἐμέτων. Τὸ ζῴον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν γίνεται σκελετὸς καὶ ἀποθνήσκει ἐν μέσῳ φρικτῶν πόνων.

Οἱ ταξιδιώται καὶ οἱ καλλιεργηταὶ τῶν κτηνῶν ἐκ παραδόσεως τρέμου τὴν μυστηριώδη αὐτὴν νόσον, ἥτις δεκατίζει τὰ ζῴα των καὶ κατὰ τῆς ὁποίας οὐδὲν φάρμακον ἰσχύει.

Μάτην ἐπεδαφιλεύθησαν εἰς τὸν πολύτιμον Γολιάθ ὅλαί αἱ φροντίδες καὶ ὅλαί αἱ περίποιήσεις.

Μάτην ἡ δεσποικὴ Μασσαὶ τοῦ ἔδιδε νὰ φαίγη μὲ τὸ χεῖρ της, θωπεύουσα καὶ ἐνθαρρύνουσα αὐτὸν μὲ τὴν γλυκυτάτην φωνήν της. Τὸ δυστυχισμένον ζῴον κατέβαλλε προφανῶς προσπαθείας νὰ λάβῃ τὴν προσφερομένην τροφήν, ἔπειτα ὅμως ἀπέσυρε μελαγχολικῶς τὸ πρόσωπόν του, χωρὶς νὰ τρώγῃ τίποτε· καὶ τὸ βλέμμα του τὸ ἀνθρώπινον εἰαίνετο ὡς νὰ ἐζήτηε συγγνώμην διὰ τὴν ἀγένειαν του αὐτῆν, τὴν ἀουσίαν.

Διὰ νὰ μὴ του κουράζων, τώρα οἱ ταξιδιώται ἐπέβαινον αὐτοῦ ἐκ περιτροπῆς, ἀνὰ δύο μόνον· ἀλλ' ὁ Γολιάθ εἰδείκνυε τὸσαύτην ἀνησυχίαν, ὅταν ἡ Κοραλία δὲν προηγείτο αὐτοῦ, (ὁσάκις ἐνοεῖται, δὲν ἐκάθητο εἰς τὴν ῥάχιν του,) ὥστε ἡ νεάνις ἠναγκάζετο νὰ βαδίξῃ πάντοτε ἐμπρὸς του. Συχνάκις τότε ἠσθάνετο τὴν προδοσίδα τοῦ ἐλέφαντος περιβάλλουσαν φιλικῶς

τὸν βραχίονά της ἢ ἐπακουμάδων εἰς τὸν ὄμιόν της. Καὶ ἡ Κοραλία τὸν ἐθώπευε πάντοτε, μαζευτοῦσα τὴν ἐπιθυμίαν του. Κανένα σκυλάκι δὲν θὰ εἰδείκνυε περισσοτέραν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν.

Μίαν πρωΐαν, ὑπὸ τροπικὸν καύσωνα, ὁ μικρὸς ὄμιλος διήρχετο περὶ γυμνῆν τινὰ ἐκτασιν, φέρουσαν πρὸς τὸ δάσος, ὅπου ἐσκόπευον νὰ σταθμεύσουν, ὅτε αἰφνης εὐρέθησαν ἐκ τριῶν σημείων περικυκλωμένοι ἀπὸ μίαν ὄρδην γιγαντοσώμων μαύρων. Ἀναμειβδύως τὰ τους καταδύοντο, διότι αἱ κινήσεις των εἶχον χαρακτηριστὰ ἐχθρικόν. Μόλις τοὺς ἀνελήθησαν, τῶντι, ἔρρηξαν ὅλοι μαζὶ τὴν συνήθη πολεμιστήριον κραυγὴν τῆς φύλης των, καὶ ἤρχισαν νὰ καταδιώκουν τοὺς ταξιδιώτας.

Εἰς τρόπον σωτηρίας ἀπέμενον: Ἐπρεπε νὰ δοκιμάσουν ἐάν αἱ δυνάμεις τοῦ Γολιάθ τῷ ἐπέτρεπον νὰ τους φυγαδεύσῃ, διὰ τῆς μόνης ἐλευθερίας ὁδοῦ.

Ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ οἱ πέντε φίλοι ἐπέβησαν τοῦ ἐλέφαντος, ἀναρριχηθέντες ὅπως-ὅπως. Ἡ Κοραλία, κύπτουσα εἰς τὸ οὖς του:—Βάλε τὰ δυνάτά σου ἀκόμη μιά φορά, Γολιάθ μου, τῷ εἶπεν, εἰδεμὴ ἐχάθηκαμε.

Ἐξυπνήσας ἀπὸ τὴν νάρκην του, ὁ ἐλέφας ἤρχισε νὰ τρέχῃ ὅπως εἰς τὰς καλὰς του ἡμέρας, καὶ διασχίσας ἀστραπηδὸν μέγα διάστημα, ἀπεμάκρυνε τοὺς φίλους του ἀπὸ τὸν κίνδυνον. Οἱ μαῦροι τοὺς καταδίωκον. Ἐρριπτον τὰ μακρὰ των βέλη, τὰ ὅποια ἐπενοῦσαν συρίζοντα δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ. Ἐν ἐξ αὐτῶν ἐνεπήχθη εἰς τὰ πλευρὸν τοῦ Γολιάθ. Ὁ Γεράρδος τὸ ἀπέσπασεν ἀμέσως· ἀλλ' ὁ ἐλέφας οὐτε ἐφάνη κἄν κίσθανθεὶς τὸν πόνον. Ἐδιπλασίασε τὴν ταχύτητά του, καὶ μετ' ὀλίγον εἶχε ἀπομακρυνθῆ τόσον πολὺ ἀπὸ τοὺς μαῦρους, ὥστε οὗτοι μόλις ἐφαίνοντο μακρὰν ὡς νέφος κωνορτοῦ. Οἱ φυγάδες ἔφθασαν εἰς τὸ δάσος, σωθέντες καὶ ἄλλην μίαν φοράν.

Αἰφνης ὅμως ὁ Γολιάθ, ἐνῶ ἔτρεχεν ἀκόμη, ἐσκόνησεν, ἐκλονίσθη καὶ κατέπεσεν.

Οἱ πέντε ταξιδιώται, εὐρεθέντες καταγῆς, ἐσηκώθησαν ἀμέσως καὶ ἔσπευσαν πλησίον τοῦ ἐλέφαντος. Τὸ δυστυχισμένον ζῴον ἔπνευε τὰ λείδια ὁ ὑπερβολικὸς κόπος τὸ εἶχε καταβάλῃ. Τὰ πλευρά του ἀνακινούντο σπασμαδικῶς· αἱματηρὸς ἄφρος ἔρρεεν ἀπὸ τὰ χεῖλι του· τὰ μέλη του ἤρχισαν νὰ γίνωνται ἀκαμπτα, καὶ εἰς πᾶσαν ἐκπονήν, βραγχεῶδης συριγμὸς ἐξήρχετο ἀπὸ τῆστώμα του. Ἡ Κοραλία, γονατισμένη πλησίον του, τὸν ἐθώπευε, τοῦ ἔλεγε τὸνομα του, ἐνῶ ἐκεῖνος προσεπάθει νὰ νεγείρῃ τὴν βαρεῖαν κεφαλὴν του. Μάτην ὅμως, Ἦνοιξε τότε τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ τοὺς προσήλωσεν ἐπὶ τῆς νεάνιδος, ὡς νὰ τῇ ἔλεγε:

«Ἡ μόνη μου ἐπιθυμία ἦτο νὰ σε σώσω. Βλέπεις πού σου ἔδωκα τὴν ζωὴν μου!»

Τὰ δάκρυα τῆς δεσποικίδος Μασσαὶ ἔτρεχαν ποταμηδὸν ἐπὶ τοῦ εὐρυτάτου μετώπου τοῦ φίλου της.

«Ναί, ἔκαμες δὲ τι ἠμπορούσας, τὸ γνωρίζω καλὰ!» ἔλεγε. «Ἀχ! Γολιάθ μου, ποτὲ δὲν θὰ παρηγορηθῶ, ἂν σε χάσω, ποτὲ δὲν θὰ σε λησμονήσω. Μὴ φεύγῃς, χρυσὸ μου, μείνε μαζὶ μας.»

Ἐνῶ τῷ ἔλεγε τοὺς λόγους αὐτοὺς, ἔθρεχε τὰς κροτάφους του μ' ἓνα μανδύλι, μουσχυμένον μὲ δροσερὸν νερόν, καὶ του ἔκαμνε ἀέρα μ' ἓνα πλατὺ φύλλον. Ὁ Γολιάθ, ἀνεγείρας μὲ τελευταίαν προσπάθειαν τὸ βαρὺ του κρανίον, ἠθέλησε νὰ τῆς γλύψῃ τὸ χεῖρ, ἀλλὰ κατέπεσε πάλιν μ' ἓνα στεναγμὸν ἀνθρώπινον. Τὰ μάτια του ἐκλείσαν. Ἡ μεγάλη του καρδιά δὲν ἐπαλλε πλέον.

Οἱ φυγάδες ἀπέμειναν ἐνεοί. Ἡ καταστροφή ἦτο τόσον αἰφνιδια, ὥστε ἐδυσκολεύοντο νὰ τὴν πιστεύσουν, μὴ τολμώντες νὰ ὑπολογίσουν τὸ μέγεθος τῆς ἀπωλείας, τὴν ὁποίαν εἶχον ὑποστή.

Μόνον καὶ ὄσποιοι, πῶς θὰ ἠδύναντο εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ποφύγουν τοὺς πανταχῶθεν περιβάλλοντας αὐτοὺς κινδύνους, καὶ νὰ διατρέξουν τὴν μακρὰν ἀπόστασιν, ἥτις τοὺς ἐχώριζεν ἀκόμη ἀπὸ τὸν πολιτισμένον κόσμον; Ὁ Γεράρδος ἐπλησίασε τὴν ἀδελφὴν του, ἡ ὁποία ἔμεινε ἀκόμη γονατισμένη πλησίον τοῦ πτώματος, καὶ προσεπάθει νὰ τὴν ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸ θλιβερόν αὐτὸ θέαμα. Ἡ Κοραλία ἐκυπτε νὰ φιλήσῃ τὸ μέτωπον τοῦ πιστοῦ της φίλου, ὅτε ἐξαίφνης ἄγρια φωνὰ ἠκούσθησαν πανταχῶθεν, καὶ διὰ μέτου τῶν κλάδων καὶ τῶν χόρτων προέβαλον οἱ μαῦροι, οἵτινες εἶχον καταφθάσῃ ἐπὶ τέλους τοὺς φυγάδας.

Τώρα πλέον κάθε ἐλπίς ἦτο χαμένη. Ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ἐκυκλώθησαν, συνελήθησαν καὶ ἀπήχθησαν ὑπὸ τῆς συμμορίας τῶν ἀγρίων, οἵτινες οὐτε βλέμματος κἄν ἠξίωσαν τὸ ἐξιλαστήριον θῦμα, τὸ κατακαίμενον ἀνάσθητον ἐπὶ τοῦ ἔδαφους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

ΠΑΝΘΡΟΦΑΙΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΥΚΟΥ.—ΔΥΡΒΑΝΟΝ ΚΑΙ ΚΑΛΙΝΑΘΡΗΝ.

Εἰς τὴν Μαζούργαν, ὁ Ἐρρίκος Μασσαὶ εἶχεν εὖρη ἐργασίαν ὡς ἀρχιτέκτων εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κυρίου Βαλεντινοῦ, τὸ ὅποιον, καταστραφέν ἐκ πυρκαϊᾶς, ἀνωκοδόμησεν εἰς ὀλίγας ἐβδομάδας. Κατόπιν ἐπεφορτίσθη τὴν ἐγκατάστασιν ἐνὸς χυτηρίου, εἰς τὸ ὅποιον διωρίσθη διευθυντὴς τῶν τεχνικῶν ἐργῶν. Εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν εἶχεν ἀποκτήσῃ, καθ' ἑλλην τὴν περιφέρειαν

ἐκείνην τῆς Μαδαγασκάρης, φήμην ἀρίστου μηχανικοῦ. Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην οἰωνδῆποτε εἰδικῶν συμβουλῶν, ἀπετείνοντο πρὸς αὐτόν, τῷ ἔφερον δείγματα μετᾶλλων πρὸς ἀνάλυσιν, τὸν διωρίζον πραγματογνώμονα εἰς πᾶσαν δύσκολον περίστασιν. Ὅπως τῷ εἶχεν εἰπῆ ὁ πρόξενος κ. Χαγάν, ἔφθανε μόνον νὰ ριζώσῃ εἰς τὴν μεγάλην νῆσον, διὰ νὰ κάμῃ τὴν τύχην του ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν. Αὕτη ἦτο ἡ μόνη ἀλήθεια.

(Ἐπαίει συνέχεια.)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΣΕΝΟΠΟΛΙΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ
ΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟΝ

ΣΕΥΡΩ, ὅτι διὰ τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὰς Ἀθήνας, ἔσως πᾶσα

περιγραφῆ τοῦ Μεγάρου τῶν Ἐκθέσεων, εἶνε περιττῆ. Καὶ ἐξωτερικῶς τὸ βλέπουν τοὺλάχιστον μίαν φοράν τὴν ἡμέραν, ἐξ ὄλων τῶν κέντρων καὶ τῶν ἀκρῶν τῆς πόλεως ἐδῶ καταλήγοντες, καὶ ἐσωτερικῶς λαμβάνουν ἀφορμὴν νὰ το ἐπισκέπτονται συχνότατα.

Διότι τὸ Ζάππειον δὲν ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀχρηστων κτιρίων. Οἱ εὐρεῖς του πρόδομοι καὶ αἱ ἀπεραντοὶ αἰθούσαι του δὲν ἀνοίγουν μόνον ὁσάκις γίνονται Ὀλυμπιακῆ Ἐκθεσις, Ἐσρταί, ἀγοραί, ἀγῶνες, ἐκθέσεις, μαθήματα, ἐξετάσεις, ἀπ' ὅλα γίνονται εἰς τὸ Ζάππειον, προθύμως παραχωρούμενον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ κάθε ὄρατον, φιλόνητροπον καὶ εὐγενῆ σκοπόν. Καὶ διὰ νὰ περιορισθῶ μόνον εἰς τὰ ἐφετεῖνά καὶ πρόσφατα, συλλογισθεὶς πόσα ἐγίναν: ἡ τρίτη Καλλιτεχνικῆ Ἐκθεσις, ἡ δευτέρα Ἐκθεσις Ἀνθῶν καὶ Φυτῶν, —σας τας περιέγραψε καὶ τὰς δύο ἡ Ἑλπίς, — ἡ φιλονητροπικῆ Ἀγορὰ τῆς Πριγκιπίσης Σοφίας ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου τῶν Ἀνιάτων, ὁ ἀγὼν τῆς ξιφασκίας καὶ τῆς ραβδομαχίας κατὰ τὰ Σωτήρια, τὰ μαθήματα καὶ αἱ ἐξετάσεις τῆς Γυμναστικῆς τῶν διδασκαλιστῶν καὶ ... καὶ ... Αἱ ἐσρταὶ αὐταὶ προσέλικυσαν χιλιάδας ἐπισκεπτῶν, καὶ δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ ἀναγνώστης μου Ἀθηναῖος, — ὅσον μὲ πρὸς καὶ ἂν ὑποθεθῆ, — ὁ ὅποιος νὰ μὴ ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Ζάππειον. Ἀφίνω δὲ καὶ τὴν διαρκῆ Ἐκθεσιν τῶν προϊόντων τῆς Βιοτεχνικῆς αἰθούσας τοῦ Μεγάρου, προσελκύνουσα καθ' ἑκάστην πολλοὺς ἐπισκεπτὰς καὶ ἀγοραστὰς, προπᾶντων ζένους, ἐπιθυμῶντας νὰ γνωρίσουν τὰς προόδους τῆς

ἑλληνικῆς βιομηχανίας καὶ νὰγοράσουν κανὲν ἐνθῆμιον, μικρὸν ἢ μέγαλον, τῆς ἐν Ἀθήναις διαμονῆς των.

Περὶ τοῦ Ζαππειοῦ λοιπὸν θὰ γράψω ὀλίγας λέξεις, μόνον διὰ τοὺς μένοντας ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, τοὺς παρακολούθουντας μετὰ διπλοῦ ἐνδιαφέροντος τοὺς περιπάτους τούτους, οἱ ὅποιοι τοῖς γνωρίζουν μακρόθεν τὴν ἀθάνατον πόλιν τῶν πόθων καὶ τῶν ὀνείρων των...

Τὸ Ζάππειον ἔχει τὸ παραδεδομένον σχέδιον τῶν μεγάρων, τῶν χρησιμευόντων δι' ἐκθέσεις. Εἶνε μᾶλλον χαμηλόν, ἐπὶ χάρου εὐρυτάτου. Ἡ κυρία του πρόσοψις ἐκτείνεται σεσηνὴ καὶ ἀρκετὰ μεγαλοπρεπῆς. Διπλῆ σειρά μαρμαρίνων κίονων ὑποβάσταζει τὸ ἀέτωμα, κάτωθεν τοῦ ὁποίου ἀναγινώσκεται διὰ χρυσῶν γραμμάτων ἡ λέξις ΖΑΠΠΕΙΟΝ. Τὰ ἐκατέρωθεν περιπτέρα συνδέονται ἀμέσως ἐν εὐθείᾳ γραμμῇ μετὰ τοῦ κυρίου οἰκοδομήματος, διὰ τοίχων διατροπικῶν ὑπὸ στενομακρῶν καὶ πυκνῶν παραθύρων. Ἡ αὐτὴ σχέδιον διάταξις παρατηρεῖται εἰς τὰς πλαγίως προσόψεις, ἐνῶ ἡ ὀπισθία πλευρά, ἡ πρὸς τὸν βασιλικὸν κήπον, εἶνε χαμηλοτέρα καὶ ἀποτελεῖ μέγα ἡμικύκλιον, μὲ μίαν σειράν παραθύρων. Ὅστω τὸ ἀρχιτεκτονικὸν διάγραμμα τοῦ Ζαππειοῦ ἔχει ὀλίγον τὴν ὄψιν ἀμφιθεάτρου.

Ἡ πρώτη ἐντόπισις τοῦ εἰσερχομένου εἰς τὰ μέγαρον, εἶνε τὸ πλῆθος τῶν μαρμαρίνων στηλῶν. Ἐκτὸς τοῦ διπλοῦ περιουτοῦ τῆς εἰσόδου, ἀλλὰι στηλαὶ ὑψοῦνται εἰς τὸν εὐρύχωρον πρόδομον. Νομίζει κανεὶς πρὸς στιγμήν ὅτι εἰσέρται εἰς κανὲν φανταστικὸν σπήλαιον κολλοσσίων σταλακτιτῶν, κανονικῶς διατεταγμένων.

Διςρχόμεθα ἀπὸ μίαν τῶν στενῶν ἐκείνων μηχανικῶν διόδων, διὰ τῶν ὁποίων οἱ ἐπισκέπται περνοῦν ἕνας-ἕνας, —οἱ παχεῖς μάλιστα μετὰ τινος κόπου, καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἔχουν καιρὸν οἱ ὑπάλληλοι νὰ παραλαμβάνουν τὰ εἰσιτήρια ἐν τάξει, —καὶ προχωροῦμεν ὀλίγα βήματα. Δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ ἀνοίγονται αἱ εἰσδοὶ τῶν δύο πτερόγων, μὲ τὰς εὐρυτάτας αἰθούσας· ἐνῶ ἀπὸ ἀπέναντι μᾶς προσβάλλει τὸ φῶς τοῦ ὑπαίθρου. Εἶνε ἡ μεγάλη κυκλικὴ αὐλὴ τοῦ μεγάρου, μὲ τὸν σκελετὸν τῆς σιᾶδος ἀνωθεν αὐτῆς, ὡς γιγαντιαῖον ἀλεξήλιον, καὶ μὲ τὴν στοὰν ἡ ὁποία τὴν περιβάλλει γύρω γύρω. Πρὶν εἰσελθῶμεν εἰς τὴν στοὰν αὐτῆν, δεξιᾷ ἐπὶ τοῦ τοίχου, ὑπάρχει ἐκτετατισμένη μικρὰ τετράγωνος πλάξ, ἐκ λίθου σποτεινοῦ, ἐρ' ἥς ἀναγινώσκεται χρυσῶς γράμμασι: «Ἐνθάδε κεῖται ἡ κεφαλὴ Εὐαγγελῆ Ζάππα.» Ἀποκαλυπτόμεθα εὐλαδῶς πρὸ τοῦ μνημείου τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου.

Αὐτὸ εἶνε ἐν συντόμῳ τὸ Ζάππειον. ΦΙΛΑΘΗ

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΙΚΑ

Η ομορφιά δεν έχει ανάγκη από στολίδι Κι' ό άγιος γιά τόν έπαιν όδολό δεν δίδει.

Γαία και χαρά 'τόν κόσμο τούτο 'Αείζουν πλείοτερ' άπ' τόν πλούτο.

Φρόνιμο, σβέλλτο, χαρωπό — Νά τó παιδάκι πού αγαπά.

† Γ. Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

ΜΙΚΡΟΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Έλαβα έως τώρα άφορμάς νά γνωρίσω, ότι αρκετοί από τούς φίλους μου αγαπούν και καλλιέργουν τήν ώραιάν αυτήν τέχνην όπεικόσα δά εις τας προτερίας αύτών των έρασιτεχνών φωτογράφων, εισάγω από σήμερον τήν καινοτομίαν τού Διαγωνισμού, μέ τήν πεποίθησιν ότι θα έπιτύχη' άς τους ίδιωμαν λοιπόν, άς τους γνωρίσωμεν, και άς μάθωμεν ποίος άπ' όλους φωτογραφεί καλύτερα.

Οι όροι τού Μικρού Διαγωνισμού Φωτογραφίας είναι οι εξής :

1.—Εις τόν Διαγωνισμόν είναι δεκτοί μόνον έρασιτέχναι φωτογράφοι, συνδρομηταί και συνδρομητριαί τής « Διαπλάσεως » ή άδελφοί συνδρομητών.

2.—Θέμα τού σημερινού Διαγωνισμού είναι το εξής : « Σκηναί τού δρόμου. » Τοπία, άπλαϊ εικόνες προσώπων, έσωτερικά οικιών, κτλ. άποκλείονται. Θα περιουρήθη μόνον εις σκηνάς τού δρόμου. Ο μανιάης, ό διερχόμενος μέ τόν φορτωμένον γαϊδαρόν του, και διαλαλών τó χλωρόν του έμπόρευμα, ό λούστρος, ό στελλώνων τά ύποδήματα ενός χονδρού κυρίου, ό όποιος διαβάσει εν τώ μεταξύ τήν έφημερίδα του αι γυναίκες τής γειτονιάς, αι συνηροισμένοι μέ τας στάμας των γύρω εις τήν βρύσιν τού δρόμου κανένας αστέρας καυγάς, τó κοριστάκι, τó όποιον έλεσι τόν γέροντα επαίτην, μία συνοδεία γάμου, ό μπόγιας των σκυλιών, κτλ. κτλ. Πλέεπε, ότι τά θέματα είναι άπειρα. Είς κάθε σας βήμα είναι άδύνατον νά μη συναντήσετε και κάτι, τó όποιον νά κινήση τήν προσοχήν σας, μίαν σκηνήν τού δρόμου, άξιαν νάπαθανατισθή από τόν φακόν τού ενσταυτωμένου. Είς τήν άπονομήν των βραβείων θα ληφθή ύπ' όψει τόνον ή τέχνη τής φωτογραφίσεως. όσον και ή καλαισθησία περί τήν έκλογήν τού θέματος.

3.—Είστε ελεύθεροι νά φωτογραφήσετε μίαν σκηνήν τού δρόμου είτε ενσταυτωτά νά, έλωσιόδιλου εκ τού φυσικού, είτε μέ πόζαν, προετοιμάζοντες τήν σκηνήν. Θα συγκρίνω τας φωτογραφίας άπολύτως, χωρίς νά λάβω ύπ' όψει μου πώς έγινε κάθε μία.

4.—Έκαστος τών διαγωνισθησόμενων όφείλει νά στείλη από τρείς μέχρι πέντε διαφόρους σκηνάς τού δρόμου (και τούτο δια νά ήμπορείσας νά κρίνω καλύτερα περί τής καλοσθησίας του και τής έργασίας του.) Αί φωτογραφίαι αύται πρέπει νά σταλούν κολλημέναι εις καρτόνια,

νά φέρουν δά κάτωθεν, επί τού καρτονίου, τόν τίτλον τής σκηνής, και τó όνομα ή τó ψευδώνυμον, (όχι και τί δύο μαζί,) τού φωτογράφου. Είς τó όπισθεν μέρος τού καρτονίου, πρέπει νά γραφή κάλιν τó όνομα, τó ψευδώνυμον, (και τά δύο μαζί) ή διαμονή και ή χρονολογία. [Η προσκέλλησις των φωτογραφιών επί καρτονίων δεν δυσκολεύει ποσώς τήν άποστολήν. Δύνασθε νά τας σταίλατε ταχυδρομικώς και επί συστάσει, μ' έλάχιστον ταχυδρομικόν τέλος, ύπό ταυτίαν, επί τής όποιας γράψετε : Φωτογραφία.]

5.—Βραβεία όπονεμηθούν τά συνήθη εις πάντας τούς Μικρούς Διαγωνισμούς. Έκτός τού βραβευθησόμενου έργου και τής εικόνας τού βραβεύτηνου, θα δημοσιευθή εις τήν « Διαπλάσιν » και με εγώνυμ ή συλλογή εκ των καλλιτέρων φωτογραφιών τού Διαγωνισμού. Έάν δέ, όπως έλπίζω, σταλασι πολλαί και καλαί, τότε θα έκτεθούν όλα εις τó Γραφεϊόν μου. Ούτω θα γίνη μίχ μικρά Φωτογραφική Έκθεσις, προσιτή εις τούς εν Αθήναις συνδρομητάς και εις τας οικογενείας των, καθ' όρισθησόμενος ήμέρας και ώρας.

6.—Επειδή δι' όλα αυτά, θα ύποβληθώ εις έκτάκτους δαπάνας, δίκαιον είναι, νομίζω, νάναλάβω εν μέρος τούλάχιστον εξ αύτών οι διαγωνισθησόμενοι. Ορίζω λοιπόν ως δικαιώμα συμμετοχής εις τόν Διαγωνισμόν, φράγκα 2. (διά τούς εν τώ Έξωτερικώ χρωσά) Έκαστος τών διαγωνισθησόμενων, μαζί μέ τας φωτογραφίας του, όφείλει νά μου στείλη και 2 φράγκα, άλλως δεν θα ληφθούν ύπ' όψει. [Έλπίζω, ότι ή πληρωμή αύτή δεν θα φκνή εις κανένα όχτη βραβεία, ούτε άδικους. Οι καταγινόμενοι εις τήν φωτογραφίαν είναι όλοι πλουσιόπαιδες, και κανείς εξ αύτών δεν θα συλλογισθή δύο φράγκα, προκειμένου νά δείξη τήν τέχνην, δια τήν όποιαν τάσα εξοδεύει καθ' έκάστην.]

7.—Δέχομαι φωτογραφίας δια τόν Διαγωνισμόν μέχρι τής 15 Σεπτεμβρίου έ. έ. Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Κατά τήν έτομολογήν : Ο Ήρως : — Ήρώς, παιδί μου, γιατί σε έβραν ό Θεός εις τόν κέρον; Τό παιδί : — Μάλιστα, άέσοπα. Για νά μαζεύω φρούδες. Η μητέρα μου μου είπε, πώς μόνο γι' αυτό είμαι καλός.

Βραβεία ύπό τής Θεραπειάς των Μουσών. Μεταξύ δύο συνδρομητών τής Διαπλάσεως, τού ενός άδικημένου : — Άκούς εκεί νά μήν μου δημοσιεύση ή Διαπλάσις τούτο Συλλαβόγραφο ! — Ποιός έξέρει τί σφαλός θα ήσαν . . . — Μπα ! λέγει εν άνακτήσος ό άλλος, άρ' όύ ή ίδια τόν έδημοσίευσε εις παλαιόν τής φύλλον ;

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Κατά τήν έτομολογήν : Ο Ήρως : — Ήρώς, παιδί μου, γιατί σε έβραν ό Θεός εις τόν κέρον; Τό παιδί : — Μάλιστα, άέσοπα. Για νά μαζεύω φρούδες. Η μητέρα μου μου είπε, πώς μόνο γι' αυτό είμαι καλός.

Μεταξύ δύο συνδρομητών τής Διαπλάσεως, τού ενός άδικημένου : — Άκούς εκεί νά μήν μου δημοσιεύση ή Διαπλάσις τούτο Συλλαβόγραφο ! — Ποιός έξέρει τί σφαλός θα ήσαν . . . — Μπα ! λέγει εν άνακτήσος ό άλλος, άρ' όύ ή ίδια τόν έδημοσίευσε εις παλαιόν τής φύλλον ;

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΔΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΗΣ ΤΟΥ 27ου ΦΥΛΛΟΥ

Τό φυτόν είναι ούρα Και τó άθος γάτα, Όπου γλιστρί με χαρά Πάντοτε τά πιότα.

Κοράλια Μασσαί [Ε] Τό λουλούδι κι' εν άνθήη Κκι' ή γάστρα εν με μαγεύη, Πλήν αύτή που τσουγγρανίζει, Έκει μέσα τί γυρεύει ;

Από τής 10ης [Ε] Έστειλαν άκούη όρθός και είκονογραφημένος λύσεις και οι εξής : Γλυκεία Ελλάς, Γεράσιμος Καρασιλάης, Ιόνιος Πέλαγος [Ε] δια τήν τεχνικωτάτην είκόνα, Έρωθρά θάλασσα, Ηρωϊκόν Έπίσο, και άλλοι πολλοί. Είς τó προσεχές φύλλον θαναφέρω και τούς λύτας τού Έξωτερικού, όσιν μου έστειλαν τήν λύσιν πρό τής δημοσιεύσεώς τής.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Η προθυμία, μέ τήν όποian έσπευσαν οι φίλοι μου νά μου γράψουν τήν γνώμη των περί τού ζητήματος τής Ψηφοφορίας, είναι κάτι τι μοναδικόν. Ποτέ δεν ένθυμούμαι νά έλαβα τόσας επιστολάς μαζί, εις τόσον μικρόν διάστημα. Άλλά και ή όμορφία των γνωμών τούτων είναι κάτι τι πρωτοφανές. Άν πέρσει εχθραν και μερικώς άντερρήσεις, τας όποιας ή δύνατό τις νά λάβη ύπ' όψει του, φέτος ήμεις είμπορώ νά είπω, ότι δεν έχομεν καμίαν. Όχι πλέον ή πλειονοψηφία, άλλ' ή παμψηφία είναι ύπέρ τής αυθήσεως τού φύλλον και τής έμπράκτου ψηφοφορίας. Μεταξύ 400—450 πού μου έγραψαν αυτές τας ήμέρας, μόνον τρείς ή τέσσαρες εξέφρασαν άμφισβήσας και διασαγούς, άλλά και αυτοί έδηλώσαν ότι έδ ήγηρίσαν τήν άόξησην. Νομίζω λοιπόν, ότι δεν ύπάρχει πλέον λόγος νά περιμένωμεν και νάναβάλλωμεν. Άρ' ού προηγήεται ότι θα γίνη κάτι καλόν και γενναϊόν, άς γίνη. Η αυθήσις τού φύλλον είναι άνάγκη έπείγουσα, και κατόπι τόσον πολλών και θερμών παροτρύνσεων, νομίζω ότι δεν μου επιτρέπεται πλέον νά είμαι άπογοητευμένη και νά διατάξω.

Είς τó προσεχές φύλλον, έλπίζω νά είμαι εις θέσιν νά σας άναγγείλω πλέον ώρισμένα πράγματα. Ο φίλος μου Νικέλαος Δεκαβάλλας [Ε] είχε τήν ύπομονήν νά μετρήση πόσα είδημα έπενεμήθησαν κατά τήν ά' έξημερίαν τού 1899. Έβρεν λοιπόν ότι τόν Ιανουάριον άπενεμήθησαν είδημα 328, τόν Φεβρουάριον 215, τόν Μάρτιον 128, τόν Απρίλιον 261, τόν Μάιον 98 και τόν Ιούνιον 222, ήτοι εν όλω είδημα 1247. Όποιος άμφισβάλει, άς τα μετρήση.

Τι νά γίνωται άρα γε οι εν Αιγύπτω φίλοι μου ; Δύο μήνας έχω νά λάβω από έκεί γράμματα, μέ αυτάς τας καθάρσεις δια τόν φίλον τής πανώσεως. Καρδία ύπό Πέτραν, Έχεις άδικον νά φρονήσ, ότι δεν σε αγαπά, επειδή είσαι νέα φίλη μου.

Όσον νέα και εν είσαι, τά πρός έμέ αισθήματά σου τά ένθύμισα πλέον, και θα ήμουν τούλάχιστον έχάριστος, εν δεν τα άναπαίδισα. Σ' εύχαριστώ θερμότατα δια τούς δύο συνδρομητάς, τούς όποιους μου ένέγραψες εις τó « Υπέρ Πατρίδος. »

« Έως βίω εκδοθή τó « Υπέρ Πατρίδος. »—μου γράφει ή Απάτομος Άπτή, — έγώ άναγνώσκω τούς παλαιούς τόμους τής Βιβλιοθήκης σου, τούς όποιους, εν και άνέγνωσα είκοσάκις, δεν τους έβρίνωμαί ποτέ Προπάντων ή « Μάρουσα » και ή « Πράσις » μέ καταθέλωμα. Άλλάθεια ήμεις δεν καταρθώσας νά εύρησ τήν έννοίαν των είκόνων τού 60ου Διαγωνισμού; Φαίνεται ότι δεν τας έκτύταξες μέ προσοχήν, τήν μίαν κατόπι τής άλλης. Δοκίμασε πάλιν.

Νίνα Ν. Τραταραλλάκου, και τά δύο ψευδώνυμα πού προτινείεις, είναι όσομένα. Στείλε μου λοιπόν άλλα, νά σου έκλέξω.

« Άληθώς επιτυχιστάτη ή έκλογή τού « Υπέρ Πατρίδος »—μου γράφει τó Αγκάθι— εις τó βιβλίον αυτό είμπορεί κανείς νά ιδή, ότι και εις τούς άτυχείς άγνοιας δύναται νά διακριθώσιν οι γενναϊοί άνδρες. Τό έχω άναγνώσθ γαλλισί, και τόσον μου άρεσαν, ώστε θα τó πάρω και έλληνικά. Ένε βιβλίον δι' οικογενείας, διότι κινεί τó ένδιαφέρον πάσης ήλικίας. »

Νικ. Γ. Μισοστάκη, κρύμα νά μήν είμαι εις τó Γραφεϊόν νά σ' έλεπα όταν ήλθες . . . Δυσκοιμία πού δεν είμπορώ νά σου δώσω τέτοιον ψευδώνυμον. Φοβούμαι και νά τó γράψω. Όστε, σε παρακαλώ, έλθετε εν άλλο, όλιγώτερον αρρεκάδες. »

Όχι, Παπαρούνα τής Πατελλής [ΕΕ], σε βραβείο εις άνέγνωσα τήν επιστολήν σου μονορούφι, διότι ήσον έκτενης ήτο, άλλα τόσον και ώραιά. Άλλάθεια θα ήτο αστόστατον νάκούση κανείς τήν μικρούσαν Ματιθίδην νά έμιλή έλληνικά γαλλικά και γερμανικά, δια άνακατεμένα ! Δι' ή ό' Ορέστης; πάς θα μου ζαναστείλη ζωγραφισάν του ; Φιλίππ' μου και τούς δύο.

Μελαχρονή Έλληνίς [ΕΕ] μήν έρωτάς τί χαρίς έχωμεν ή Κική άμα τής έθνοσά 105 διάφορα γραμματόσημα πού τη, έστειλές. Τι έτυχη ή επιστολή σου, σε βραβείο ότι όλοι έγαλάσασαν πολύ. Η Πίσσα άνασταχίζεται μέν Στακτερόν.

Έχεις δικαίον, Σμυρνοπούλα. Τά περιόδικά, τά όποια δημοσιεύουν έργα των συνδρομητών των, δια νά τους καλακώσουν, είναι περιττόν και νά έκδίδωνται. Έκτός τού ότι δημοσιεύουν πάντοτε γαλάσι δοκίμια άρχαρίων, πέρνον εις τόν λαμόν των και κινείουσ πού τα στέλλουν, διότι τους κάμνουν νά πιστεύουν ότι έργα ήδη συγγραφέα ! Η εύρύς πόσον άποστρηφί είμαι εις τó ζήτημα τούτο, τó ήξούρον και όλοι οι φίλοι μου, άστε στανιωτάτα εύρίσκεται κανένας πού νά έχη τήν άπειρίαν νά τον δημοσιεύσω έργον του. Τότε τόν παρατρέπω εις τόν Κανονισμόν.

Ρόδον τής Αδύτης, ίδού τó νέον σου ψευδώνυμον, τó όποιον έλπίζω νά μή λάβη τήν τύχην τού παλαιού. Άλλάς άσκήσεις μή μου στείλεις, διότι μετ' άλλας ήμέρας θα προκηρύξω τόν Διαγωνισμόν τού Πνευματικών Άσκήσεων, και τότε θα χρησιμοποιήσθ καλύτερα τήν έργασίαν σου.

Μπαμ Μπουμ, τó ύπ' όριθ. 330 είδημα έχει καλός. Έπίσης δι' και τó Μαγικόν Γράμμα 348, διότι και μέ τó θαυδέος σχηματίζεται ή άκατασπέννη λέξις. Σού έστειλα ή, εις ήτησε.

Ο φίλος μου Νικέλαος Δεκαβάλλας [Ε] είχε τήν ύπομονήν νά μετρήση πόσα είδημα έπενεμήθησαν κατά τήν ά' έξημερίαν τού 1899. Έβρεν λοιπόν ότι τόν Ιανουάριον άπενεμήθησαν είδημα 328, τόν Φεβρουάριον 215, τόν Μάρτιον 128, τόν Απρίλιον 261, τόν Μάιον 98 και τόν Ιούνιον 222, ήτοι εν όλω είδημα 1247. Όποιος άμφισβάλει, άς τα μετρήση.

Έγκρίνωμας τά ψευδώνυμά των, δεχομαι μετά χαράς εις τήν Άλληλογραφίαν μου και εις τούς Διαγωνισμούς μου τούς νέους μου φίλους : Νεαρόν Κερκυραϊόν (Ι. Κ.), Κόμητα τής Φέρας (Σ. Σ.) και Τρυπακάρου (Μ. Κ.)

Άσπασμοί, Πληροφορία : Τό παλιόν τής Λευκάδος, τó όποιον ένέγραψες ή Άρχικαυάρως Εύρωβιάδης, εν παρκαλει νά τó πληροφορήση εν έλαβε τήν επιστολήν του και νά τω φανερώση δι' επιστολής του έκείνο, τó όποιον τόν παρεκάλεσεν— ό Κόμης τής Ερμυπολείως ζητεί άλληλογραφίαν μέ τόν Κολοκυθόσπορον— ή Άξεκός Γή συγχαίρει τόν Ιωαννίδον τού Δοννάβεως, όπού έπέτυχε τόσον καλά εις τó θέατρον, τó όποιον έχωμεν— ή Κίχλη συγχαίρει τόν Λουκάν Α. Πύρρον δια τήν είκόνα τού— τó Πλε-Ντε εύχαριστεί τόν Σόλλων « Έρρενα » δια τήν παμφυρί έκλογήν του άς μέλους— ό Μικρός Διάβολος δίχεται τήν ύπό τού βασιλέως των Κοκλάδων προταβίσαν άλλ' λογραφίαν, και άναίμενι επιστολήν του— ό Νοσιαλός Έλλην συγχαίρει τήν Βιργίνιαν Λυκαροπούλου δια τó βραβείον της— ό Ν. Γ. Μισοστάκης έρωτά τήν Καθέριαν. τί γίνεται τó γατάκι, τó όποιον ένας κακός κύριος έφριψε κάτω από τó παρκαθρον, δια νά ιδή εν θα πείρη... μέ τά τέσσαρα ;— ή Νίκη τού Παιωνίου ζητεί τάρχηά τής Άγριοδιόλετας και τού Μπαμ Μπουμ— ό Δούσιος λυπέται πολύ, διότι δια λόγους ύγείας, άδυνατεί νά δεχθή τήν περί Άλληλογραφίας πρότασιν τού Έγερθού τού Σύλλα, δι' ήν τόν εύχαριστεί θερμώς— ή Βουθρά θάλασσα ζητεί άλληλογραφίαν μέ τó Μερεκεδένω Μπουκετάκι— ό Σοφός Πιττακός έρωτά τόν Κιθαρωδόν Άρίωνα εν έπίγειν εις τήν Χάλκην, και ζητεί τάλειχόν τού Βαρδαλαμπόμπια— τó Μαγειρόν Σολιόκοζ ζητεί άλληλογραφίαν μέ τόν Παρνασσόν— Όλας ό Γριπίδες άσπάζεται τόν Κόθρον, τόν Θεαγέτην και τόν Ταρταρίνο τής Ταρσίνης, και καλήν άντάμωσιν τόν Σεπτεμβριον— Ένα Κωτάκι πληροφορεί τήν Λιωταπούλαν ότι δεν είμπορεί νά τή φανερώση τόνόμα του, άλλα μόνον τάρχηά του, τά όποια εις Κ. Β.— ό Ασπροποσειτής ζητεί Άλληλογραφίαν μέ τόν Άθανάσιον Δεονάρδον— τó Πηγρόν τής Έρμιου ζητεί από τούς φίλους μου αύτόγραφα δια τó λευκάμα του, όποιος τού στείλη, θα τó ύπαρρώσθ— Άλλαι τι νέες πληροφορίες παρελήθησαν έλλείψει χώρου.

Άσπασμοί, Πληροφορία : Τό παλιόν τής Λευκάδος, τó όποιον ένέγραψες ή Άρχικαυάρως Εύρωβιάδης, εν παρκαλει νά τó πληροφορήση εν έλαβε τήν επιστολήν του και νά τω φανερώση δι' επιστολής του έκείνο, τó όποιον τόν παρεκάλεσεν— ό Κόμης τής Ερμυπολείως ζητεί άλληλογραφίαν μέ τόν Κολοκυθόσπορον— ή Άξεκός Γή συγχαίρει τόν Ιωαννίδον τού Δοννάβεως, όπού έπέτυχε τόσον καλά εις τó θέατρον, τó όποιον έχωμεν— ή Κίχλη συγχαίρει τόν Λουκάν Α. Πύρρον δια τήν είκόνα τού— τó Πλε-Ντε εύχαριστεί τόν Σόλλων « Έρρενα » δια τήν παμφυρί έκλογήν του άς μέλους— ό Μικρός Διάβολος δίχεται τήν ύπό τού βασιλέως των Κοκλάδων προταβίσαν άλλ' λογραφίαν, και άναίμενι επιστολήν του— ό Νοσιαλός Έλλην συγχαίρει τήν Βιργίνιαν Λυκαροπούλου δια τó βραβείον της— ό Ν. Γ. Μισοστάκης έρωτά τήν Καθέριαν. τί γίνεται τó γατάκι, τó όποιον ένας κακός κύριος έφριψε κάτω από τó παρκαθρον, δια νά ιδή εν θα πείρη... μέ τά τέσσαρα ;— ή Νίκη τού Παιωνίου ζητεί τάρχηά τής Άγριοδιόλετας και τού Μπαμ Μπουμ— ό Δούσιος λυπέται πολύ, διότι δια λόγους ύγείας, άδυνατεί νά δεχθή τήν περί Άλληλογραφίας πρότασιν τού Έγερθού τού Σύλλα, δι' ήν τόν εύχαριστεί θερμώς— ή Βουθρά θάλασσα ζητεί άλληλογραφίαν μέ τó Μερεκεδένω Μπουκετάκι— ό Σοφός Πιττακός έρωτά τόν Κιθαρωδόν Άρίωνα εν έπίγειν εις τήν Χάλκην, και ζητεί τάλειχόν τού Βαρδαλαμπόμπια— τó Μαγειρόν Σολιόκοζ ζητεί άλληλογραφίαν μέ τόν Παρνασσόν— Όλας ό Γριπίδες άσπάζεται τόν Κόθρον, τόν Θεαγέτην και τόν Ταρταρίνο τής Ταρσίνης, και καλήν άντάμωσιν τόν Σεπτεμβριον— Ένα Κωτάκι πληροφορεί τήν Λιωταπούλαν ότι δεν είμπορεί νά τή φανερώση τόνόμα του, άλλα μόνον τάρχηά του, τά όποια εις Κ. Β.— ό Ασπροποσειτής ζητεί Άλληλογραφίαν μέ τόν Άθανάσιον Δεονάρδον— τó Πηγρόν τής Έρμιου ζητεί από τούς φίλους μου αύτόγραφα δια τó λευκάμα του, όποιος τού στείλη, θα τó ύπαρρώσθ— Άλλαι τι νέες πληροφορίες παρελήθησαν έλλείψει χώρου.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

- Υπέρ άνεγέρσεως τού Ναού τού Σωτήρος. 1.— Σπυρίδων Ι. Χατζιδάκης, Αθηνών. 2 2.— Β. Φωτήλας, Πατρών. 1 3.— Ι. Α. Παπαδήμας, Αθηνών. 3 4.— Γεώργιος Μ Χόρας, Αθηνών. 1 5.— Μαρία Μ. Χόρας, Αθηνών. 1 6.— Κούλα Αλεξάνδρου, Τυρνάβου. 3 7.— Δημ. Ν. Νικολαΐδης, Βόλου. 2 8.— Ελένη Ν. Καραπαύλου, Αθηνών. 10 9.— Μαρίκα Βλ. Σκορδέλη, Αθηνών. 1 10.— Κορίνα Καραμαθούκη, Ναυκλίου. 1 11.— Λουκία Κυβουδάκη, Ναυκλίου. 1 12.— Διονύσιος Γ. Λαζαρίδης, Πειραιώς. 2 Έν όλω μέχρι τής 12 Ιουλίου Δρ. 28

Μικρά Μυστικά έπιθυμοῦν νάνακαλάξουν : Ο Νικητόκος μέ τó Πικ-Νικ, Εβρομνος και Παρνασσόβελον— ό Έθνεός Τ. μνος μέ τήν Μαθήτριαν Καλλιτέχνηδα, Πικ-Νικ και Θεραπειάδα τόν Μουθόν— ό Βασιλεδάς τών Όρέων μέ τόν Νουβών τής Βηρύλας, Κοράλιαν Μασσαί και Βασιλέα τού Κατέρου— ή Έλληνική Νασαργίς μέ τήν Μερεκεδένογαν, Μήλιζα και Σοφίαν Παρνασσόβελου— ή Νίτζια Α. Δεζανδροπούλου μέ τήν Ποιήτριαν Σαπφά, Ωραίαν Κερκυρα και Μυλαιήν— Σέλευκος ό Κερανόος

μέ τόν Νουσταλγόν Έλληνα, Σοφόν Πιττακόν και Χιονοσκεπή Ταβέστον— ή Έρωθρά Βασίλειά μέ τόν Μικρόν Πιανίσταρ— ό Κασσιός τών Όρέων μέ τόν Βασιλέα τών Ναυετών, Βασιλέα τών Άθώνων και Βασιλέα τών Κοκλάδων— ό Νέος Ηρακλής μέ τó Δουλοδιδι τού Βουνοῦ, Πηγρόν τής Έρμιου [Ε] και Βίχλαρ— ή Θεά Αθηνά μέ τήν Αθώαν Ποιμενίδα, Ανδριάναν Πλασοπούλου και Κινητόν Αη— ό Νουσταλγός Κοράλιαν μέ τήν Ναυτοπούλαν τής Ανδρού, Βασιλιάν Μαχηρή [Ε] και Ροδοφυλακίτην Αύσιν [Ε]— ή Μερεκεδένια μέ τόν Πολικόν Άστέρα, Θεαγέτην και Βυρροίωνα— τó Μερεκεδένω Μπουκετάκι μέ τήν Φρίσαν Κορινιώτισσιν, Έθρικόν Έγνον και Ιοστέφανον Δατο— ό Ηρώς τής Σύρου μέ τόν Φιλοσοφικόν Λίδον— ή Κυματίσσα θάλασσα μέ τήν Χλόη τού Κυφισού. Τελευταίαν Χελιδόνα και Αηθόνα τής Έρμιου— ό Μακροδέλας μέ τόν Σέλιον τόν Κεραυνόν, Παρνασσόν και Άνεμοστρίβηλον— τó Πικ Νικ μέ τήν Ταυτέτην— ό Κιθαρωδός Απολλών μέ τήν Λιωταπούλαν, Αθώαν Ποιμενίδα και Ασπρον Μερεκέν— ή Λιμνοθάλασσα τού Μεσαλλογίου μέ τήν Ταγαράνην Κόρην, Μυλαιήν και Δερονταπούλαν— ή Πάλλουσα Καρδία μέ τόν Συριανόν Ισπίτην— ό Χρυσόροδος Πακτωλάς μέ τήν Θεραπειάδα τών Μουσών, Παρνασσόβελον και Χλόην τού Κηφισού— ό Ωρίων μέ τήν Ίριδα, Ηπειρώτην Κλεομένης και Σουρατάρ Ιωαννίδον— ό Ναυτοπαις μέ τόν Άγριοποσειτήν, Πάλλουσαν Καρδίαν και Μελαγχολικήν Ναυτοπούλαν— ό Κόμης τής Ερμυπολείως μέ τόν Μπαμ-Μπουμ, Α. Π. Αρίβαρ και Ναυτοπούλαν— ή Τσουκνίδα μέ τó Τσουχτερό Αγκάθι, Λοχωρτικό Κεράσι και Μερεκεδένογαν— ό Ταρταρίνος τής Ταρσίνης μέ Σέλευκον τόν Κεραυνόν και Κεραυνόν— ή Φεργατή Βαρκοῦλα μέ τήν Φεργαθόλην Αβρούλαν και Μικρόν Τυρματιστήν— ή Τσουκνίδα τής Τερψιδέας μέ τόν Αγγιρότορον Απολλόνα, θάλασαν Γλαράκη και Κορδαλίον— ό Ζογέρδος Μεσαίων μέ τόν Νικέλαον Καρθούνην και Γουλιέλμον Τέλλον— ό Μπαμ Μπουμ μέ τόν Ζουλομανθάν— ή Χαμέρη Εύρυχια μέ τήν Εξόρτιον Έλληνίδα, Αρκάδα και Έλαφράν Ακατον— ή Χλόη τού Κηφισού μέ τήν Κυνόλην Αη, Άστέρα τού Πόντου και Βασιλέα τής Έρμιου— ό Μικρός Διάβολος μέ τόν Γουλιέλμον Τέλλον, Νεαρόν Φιλοσοφόν και Ισπίτην τών Συνδρομητών— ό Εσοχότατος Γάτος μέ τήν Έρωθράν θάλασαν, Αφρόν Βύρανα και Πάλλουσαν Καρδίαν— ή Αθανάσιος τής Βερόνης μέ τόν Άστέρα τού Βέργα, Μαγειρομένην Λάσας και Σοφόν Πιττακόν— ό Χρυσόροδος μέ τήν Κόρη τής Έλαλάδας— ό Ανεμοστρίβηλος μέ τόν Σωτήριον Σ. Σταυροπούλου.

Από ένα γλυκό φιλάκι στέλλει ή Διάπλασις πρός τούς φίλους της : Νεφελοδότη Όρατόν (χαίρω πολύ, ότι ή ευτυχία τής έγγραφής σου όσο συνδρομητῶ σου έπρότεινε και άλλα πολλά εύτυχίας, όποροσά πού δεν μου έγραψες τόσον καιρόν) τώρα προσπάσσε νάναπληρώσθ τήν έλλειψήν. Κίχλην (είδες βέβαια ότι αυτό τó ψευδώνυμον σου έτίθεται ή καταγραφέα σου είναι σοβαρά, αλλά τί είμπορεί νά γίνη ; έγώ όρπιμα νά βραβείω εν ώραιόν έργον, αδιάφορον εν δεν τó έχωμεν έκείνος πού τó ύπογράφει εύτυχώς ό άσυνειδήτος είναι όλοι.) Αμφοθέων Π. Ρομπότου (δεν ήμπορώ νά ζητήσω έγώ τά χορηγία από τόν θεόν σου, τά τω γράφεις τήν παραγγελίαν σου, και θα σου τά στείλω έκείνος.) Ιρσοκαλλόν Κρέον, Άρχιταξιάρχον Εύρωβιάδην (σου έστειλα τó βραβείον.) Καίμαργον Γατάκι, Χριστουγεννατικο Ανδράκι (σε συγχαίρω δια τó άριστά

Από ένα γλυκό φιλάκι στέλλει ή Διάπλασις πρός τούς φίλους της : Νεφελοδότη Όρατόν (χαίρω πολύ, ότι ή ευτυχία τής έγγραφής σου όσο συνδρομητῶ σου έπρότεινε και άλλα πολλά εύτυχίας, όποροσά πού δεν μου έγραψες τόσον καιρόν) τώρα προσπάσσε νάναπληρώσθ τήν έλλειψήν. Κίχλην (είδες βέβαια ότι αυτό τó ψευδώνυμον σου έτίθεται ή καταγραφέα σου είναι σοβαρά, αλλά τί είμπορεί νά γίνη ; έγώ όρπιμα νά βραβείω εν ώραιόν έργον, αδιάφορον εν δεν τó έχωμεν έκείνος πού τó ύπογράφει εύτυχώς ό άσυνειδήτος είναι όλοι.) Αμφοθέων Π. Ρομπότου (δεν ήμπορώ νά ζητήσω έγώ τά χορηγία από τόν θεόν σου, τά τω γράφεις τήν παραγγελίαν σου, και θα σου τά στείλω έκείνος.) Ιρσοκαλλόν Κρέον, Άρχιταξιάρχον Εύρωβιάδην (σου έστειλα τó βραβείον.) Καίμαργον Γατάκι, Χριστουγεννατικο Ανδράκι (σε συγχαίρω δια τó άριστά

